

บทที่ 6 การสอนเขียน

ทักษะการเขียน

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ การเขียนเป็นทักษะที่ได้รับการสอนหรือเอ่ยถึงเป็นทักษะสุดท้าย และเป็นทักษะที่ถูกมองข้ามความสำคัญ และถูกละเลย ทั้งจากผู้สอนและผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของความจำเป็นในการสร้างทักษะการเขียน หรือประโยชน์ของการเขียน ความละเลยนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากความเข้าใจผิดที่ว่าเมื่อผู้เขียนมีความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้าง และคำศัพท์ของภาษาแล้ว เขาย่อมเขียนภาษานั้นๆ ได้โดยอัตโนมัติ โดยแท้ที่จริงแล้วทักษะการเขียนมิใช่เป็นทักษะที่จะเกิดแก่ผู้เขียนโดยตัวของมันเอง แต่เป็นทักษะที่จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ เราอาจเทียบเคียงการเขียนได้กับการพูด เพราะการเขียนนั้นเกี่ยวข้องหรือเป็นผลผลิตของกระบวนการทางความคิดเช่นเดียวกับการพูด ผู้ที่พูดได้ดีโอกาสที่จะเขียนได้ดีก็มีมาก และในทำนองเดียวกันเมื่อการพูดได้ดีเป็นผลมาจากการฝึกฝนปากเปล่า การเขียนให้ได้ดีย่อมเป็นผลจากการฝึกหัดเขียนนั่นเอง

กิจกรรมการเขียนมีส่วนอย่างมากในการทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้รวดเร็ว และแม่นยำขึ้น จากการค้นคว้าของนักวิจัยทางการศึกษา พบว่า นักเรียนจะจดจำบทเรียนที่นักเรียนมองเห็น หรือได้ผ่านสายตาได้แม่นยำกว่าบทเรียนที่เรียนด้วยการฟัง ฉะนั้น เราจะเห็นว่ากิจกรรมการเขียน ช่วยเสริมสร้างความทรงจำในเนื้อหาของบทเรียน นอกจากนี้ เรายังใช้กิจกรรมการเขียนเป็นกิจกรรมที่เสริมแรงทักษะการฟัง พูด และอ่าน ด้วย อาทิเช่น การให้นักเรียนเขียนตามคำบอกของคำหรือเสียงที่นักเรียนได้ยิน การให้นักเรียนฝึกเขียนกระสวนประโยคต่างๆ การให้นักเรียนหาคำตอบคำถามด้วยการเขียน เป็นต้น ประโยชน์อีกอย่างหนึ่งของการเขียน คือ กิจกรรมการเขียนเป็นกิจกรรมเฉพาะตัว ทำให้ครูสามารถให้ความเอาใจใส่แก่นักเรียนได้ทั่วถึง และทราบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนมากน้อยเพียงใด

การเขียนเป็นกิจกรรมที่ผู้เขียนเป็นผู้สร้างมิใช่เป็นผู้รับ ดังเช่น กิจกรรมการอ่านหรือ การฟัง ฉะนั้น ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องมีทักษะอื่น ๆ คือ ทักษะการฟัง พูด และอ่านเป็นพื้นฐาน ทั้งนี้ เพราะการเขียนเป็นกิจกรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาด้านอื่น ๆ ของผู้เขียน เช่น ความเข้าใจและการใช้โครงสร้างของภาษาและความเข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างเสียงและตัวสะกด เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เอง ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่มักได้รับการ กล่าวถึงภายหลังทักษะอื่น ๆ

ก่อนที่นักเรียนจะเขียนข้อความใดๆ ได้ นักเรียนจะต้องเขียนตัวอักษรของภาษานั้นได้ เสียก่อน กิจกรรมการสอนเขียนที่จะพูดถึงในบทนี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำเมื่อนักเรียนสามารถ เขียนตัวอักษรทั้งหมดได้แล้ว ทั้งยังสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวอักษรแบบตัวพิมพ์ และตัวอักษรแบบตัวเขียนได้

การเขียนและการเรียงความ

การเขียนแตกต่างจากการเรียงความ การเขียนคือ การลากเส้นให้เป็นตัวอักษรลง ไปบนกระดาษ สิ่งที่เขียนอาจเป็นคำเพียงคำเดียว หรือประโยคหนึ่งประโยค ประโยคนี้อาจเป็น ประโยคที่ลอกมาจากตัวอย่างหรือเป็นประโยคที่แต่งขึ้นมาเอง ในการเขียนแต่ละครั้งผู้เขียน สามารถเขียนประโยคเดี่ยวมากมาย แต่ประโยคเหล่านั้นอาจไม่มีข้อความใดที่แสดงว่าเป็นประ โยคที่มีความคิดที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน ส่วนการเรียงความคือการเขียนข้อความที่ประกอบขึ้นด้วย ประโยคมากกว่าหนึ่งประโยคขึ้นไป มีการวางข้อความให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการเชื่อม โยงความคิด และมีการวางลำดับความคิดได้เหมาะสม กล่าวโดยสรุปการเขียนเป็นกิจกรรมที่ กระทำไปเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย คือ การเขียนเรียงความเป็นนั่นเอง

การสอนเขียนให้แก่ นักเรียนในระดับชั้น ๆ เป็นการฝึกหัดและตระเตรียมให้นักเรียนเขียน ลักษณะต่าง ๆ ของภาษาได้อย่างคล่องแคล่วโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ เมื่อขึ้นไปสู่ระดับกลางและระดับสูง ดังนั้น กิจกรรมการฝึกเขียนในระดับนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การให้ นักเรียนได้เห็นแบบอย่างต่าง ๆ ของการเขียน และได้มีโอกาสเขียนเลียนแบบตัวอย่างเหล่านั้น

ด้วย ในขณะที่การสอนเขียนในระดับกลางและระดับสูง มีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ ฉะนั้น กิจกรรมในระดับนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การใช้วาทศิลป์ในการเขียนเรียงความแบบต่างๆ และการเรียงลำดับความคิดทั้งในระดับข้อความเป็นย่อหน้า หรือในระดับข้อความทั้งเรื่อง เมื่อจุดประสงค์ในแต่ละระดับต่างกันไปเช่นนี้กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกหัดจึงต้องแตกต่างกันไปด้วย โดยครูจะต้องระมัดระวังในการเลือกใช้กิจกรรมให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

สิ่งที่ต้องสอนเกี่ยวกับการเขียน

ในการสอนเขียน มีองค์ประกอบหลักซึ่งครูควรหยิบยกมาสอนนักเรียน 3 องค์ประกอบคือ การเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา การใช้เครื่องหมายในการเขียน และการเรียงลำดับเนื้อหา ทั้ง 3 สิ่งนี้เป็นแกนที่จะนำไปสู่ความเชี่ยวชาญในทักษะการเขียน ซึ่งทั้ง 3 สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่แยกออกจากกันได้โดยเด็ดขาด แต่เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ และเพื่อให้สะดวกในการจัดกิจกรรมฝึกฝน จะแยกกล่าวในรายละเอียดเป็นส่วนๆ ไป นอกจากเนื้อหาหลักซึ่งกล่าวมาเบื้องต้นแล้ว ยังมีรายละเอียดอื่นซึ่งครูควรสอนให้นักเรียนเข้าใจด้วย เช่น ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียน แบบแผนต่างๆ ที่ใช้ในการเขียน เช่น พรรณาโวหาร บรรยายโวหาร การเขียนอย่างย่อโดยจับเฉพาะใจความ เช่นที่ใช้ในการจดคำบรรยาย การย่อความ และการเขียนจดหมายธุรกิจและจดหมายส่วนตัว ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการสร้างกิจกรรมการสอนเนื้อหา 3 ประการแรกเท่านั้น

การเขียนประโยคให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา (Correct form of Language)

มีวิธีการอยู่ 3 วิธี ในการสอนให้นักเรียนเขียนเป็น วิธีแรกเรียกว่าการเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) หรือการเขียนตามแนวที่กำหนด (Guided Writing) วิธีที่สอง เรียกว่า การเขียนกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Writing) และวิธีที่สามเรียกว่าการเขียนแบบอิสระ (Free Writing)

1. การเขียนแบบควบคุมหรือการเขียนตามแนวที่กำหนด (Controlled or Guided Writing)

การเขียนแบบควบคุม คือการที่ครูกำหนดแนวทางของเนื้อหาไว้ เพื่อให้ให้นักเรียนเขียนตาม หรือ กำหนดเนื้อหาไว้แล้วมีคำสั่งเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตาม กิจกรรมการเขียนแบบควบคุมมีตั้งแต่การเขียนที่มีปริมาณการควบคุมมาก เช่น การให้นักเรียนคัดลอกประโยคแม่แบบที่ครูจัดให้ ถึงการเขียนที่มีปริมาณการควบคุมน้อย จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนแบบอิสระ ซึ่งแทบจะไม่มี การควบคุมเลย บางคนอาจจะสงสัยว่าทำไมจึงต้องมีการควบคุม หรือกำหนดแนวทางในการเขียนด้วย ครูจะปล่อยให้ให้นักเรียนเขียนในสิ่งที่ตนอยากเขียน และตามวิธีการที่ตนอยากเขียนไม่ได้หรือ สิ่งนี้ หากใช้วิธีอุปมาอุปไมยอาจทำให้มองเห็นความจำเป็นชัดเจนขึ้น หากเรานำเด็กทารกไปปล่อยไว้กลางลานกว้าง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เด็กคลานไปหยิบสิ่งของที่เราวางไว้ที่มุมไกลมุมหนึ่ง เมื่อเด็กถูกปล่อยลง เด็กจะหมุนไปรอบ ๆ ตัวและอาจคลานไปทั่วทุกทิศเป็นระยะทางสั้น ๆ และในที่สุดอาจคลานกลับมาที่เดิมอีกครั้ง หากเป็นการบังเอิญ เด็กอาจจะคลานเข้าไปใกล้มุมที่เราวางสิ่งของไว้ และมองเห็นสิ่งของนั้นจึงคลานเข้าไปจนหยิบสิ่งของได้ ซึ่งโอกาสที่เด็กจะทำได้มีน้อยมาก และกว่าเด็กจะทำได้ก็ทำให้เสียเวลาไปมากแล้ว การเขียนก็เช่นกัน หากครูส่งกระดาษเปล่าให้นักเรียนหนึ่งแผ่นแล้วบอกให้นักเรียนเขียนข้อความมาส่งครู นักเรียนอาจจะสับสน เพราะไม่ทราบว่า จะเขียนอะไรดี จะใช้ประโยคลักษณะใดจะเขียนเกี่ยวกับอะไร ท้ายที่สุดนักเรียนอาจเขียนบางสิ่งมาส่งครู ซึ่งสิ่งนั้นไม่แน่ว่าจะเป็นสิ่งที่ครูต้องการในเมื่อเราทราบว่า เราสามารถสร้างทักษะการเขียนให้แก่ นักเรียนได้อย่างมีระบบโดยการขึ้นนำทาง และลดปริมาณการขึ้นนำลงเรื่อย ๆ เมื่อเห็นว่านักเรียนมีความเชี่ยวชาญมากขึ้น เราก็หน้าที่จะนำระบบนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์

เราเรียงลำดับกิจกรรมการเขียนแบบควบคุมในลักษณะคล้ายคลึงกับการฝึกหัดกระสวน ประโยคในการสอนไวยากรณ์ นั่นคือ จากกิจกรรมง่าย ๆ ไปหากิจกรรมยากตามลำดับ โดยเริ่มจากการเขียนแบบ การแปลงแบบ และ ฯลฯ กิจกรรมการเขียนแบบควบคุมมี 4 ชนิดคือ การเขียนเลียนแบบ การเขียนแปลงแบบ การเขียนจากภาพ และการเขียนตามคำบอก

1.1 การเขียนเลียนแบบ (Copying exercises) คือการให้นักเรียนคัดลอกข้อความหรือประโยคที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ ประโยคและข้อความเหล่านี้จะเป็นประโยคที่ใช้โครงสร้าง

สร้างทางหลักภาษา และคำศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียน และเคยได้ฝึกพูดปากเปล่าในชั้นมาหลายครั้งแล้ว กิจกรรมการเขียนเลียนแบบเป็นกิจกรรมขั้นเบื้องต้นที่จะฝึกให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับการเขียนประโยค หรือข้อความที่มีโครงสร้างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา การเขียนเลียนแบบยังแบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ๆ คือ

ก. การเขียนเลียนแบบอย่างง่าย (Simple Copying exercise) วิธีการเขียนเลียนแบบอย่างง่าย ก็คือ ครูจัดเตรียมประโยค หรือข้อความให้นักเรียนเขียนตาม โดยที่นักเรียนไม่ต้องเปลี่ยนแปลงคำหรือข้อความใดๆ ทั้งสิ้น โจทย์ที่ครูนำมาใช้เป็นแบบฝึกหัด อาจเป็นไปได้ตั้งแต่ ประโยคเดี่ยวๆ ประโยคคู่ คำถาม-คำตอบ ประโยคคู่ บอกเล่า-ปฏิเสธ จนถึงข้อความเป็นย่อหน้าสั้นๆ

ข. การเขียนเลียนแบบจากรางเทียบแทน (Copying exercise through substitution table) ในการเขียนเลียนแบบจากรางเทียบแทนนี้ ครูจะจัดเตรียมโจทย์ซึ่งมีลักษณะเป็นตารางเทียบแทนให้นักเรียนเขียนตาม การเขียนแบบนี้ยังแยกย่อยออกได้เป็น 3 ชนิด ตามลักษณะของตารางเทียบแทนที่ใช้คือ

1. การเขียนเลียนแบบจากรางเทียบแทนอย่างง่าย (Simple Substitution Table) ตารางเทียบแทนที่ใช้เป็นตารางเทียบแทนที่มีตัวเลือกเพื่อใช้เทียบแทนเพียงตัวเดียว นักเรียนเพียงแต่หอบตัวเลือกที่จัดเตรียมมาให้ เขียนแทนลงในประโยคเท่านั้น

ตัวอย่าง

คำสั่ง : Use the words in the list to write sentences like sentence A.

โจทย์ :

I go to school by	bus.
	train.
	car.

นักเรียนเขียน : 1. I go to school by bus.

2. I go to school **by** train.

3. I go to school by car.

2. การเขียนเลียนแบบจากตารางเทียบแทนสัมพันธ์ ครูจัดเตรียมตารางเทียบแทน ซึ่งมีตัวเลือกที่จะใช้เทียบแทนอยู่หลายชุด นักเรียนจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องหลักและการใช้ภาษาจึงจะสามารถเลือกคำที่จะมาใช้เทียบแทนได้ถูกต้อง การเทียบแทนนี้อาจเป็นการเทียบแทนที่สัมพันธ์กันในลักษณะของไวยากรณ์ ในลักษณะของตรรกวิทยา หรือทั้ง 2 ลักษณะรวมกันก็ได้

ตัวอย่างที่ 1 ตารางเทียบแทนสัมพันธ์ด้านการใช้ภาษา

โจทย์ :	His friends	met	her	at the	airport.
	Her sister		them		bus station.
	Their brother		him		train terminal.

นักเรียนเขียน : **His** friends met **him** at the airport.

Her sister met **her** at the airport.

Their brother met **them** at the bus station.

ฯลฯ

จากตัวอย่างเบื้องต้น จะสังเกตได้ว่า คำที่มีความสัมพันธ์ในที่นี้คือคำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ (his, her, their) และกรรม (him, her, them) ถ้านักเรียนไม่เลือกคำที่สอดคล้องกันแล้ว จะทำให้เกิดหลักการใช้ภาษา

ตัวอย่างที่ 2 ตารางเทียบแทนสัมพันธ์ด้านตรรกวิทยา

โจทย์ :	He travelled by	sea train air car bus	because he	did not have a car. could not afford an air ticket. knew the ships were all full. wanted to get there quickly. did not want to pay too much money.
---------	-----------------	-----------------------------------	------------	--

จากตารางเบื้องต้น เราจะเห็นได้ว่า นักเรียนจะต้องเลือกคำในช่องที่ 2 และข้อความในช่องที่ 4 ให้มีความสัมพันธ์ทางตรรกวิทยา กล่าวคือ ให้มีความหมายที่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน หากนักเรียนเลือกคำโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ประโยคที่นักเรียนเขียนอาจไม่มีข้อผิดพลาดทางโครงสร้างของประโยค แต่ความหมายของประโยคอาจฟังดูตลก หรือไร้เหตุผล

ตัวอย่างประโยคที่มีคหลักตรรกวิทยา

He travelled by sea because he wanted to get there quickly

He travelled by air because he did not want to pay too much money.

He travelled by car because he did not have a car.

He travelled by sea because he knew the ships were all full.

3. การเขียนเลียนแบบจากตารางเทียบแทนสสัมพันธ์ (multiple substitution table) การเขียนลักษณะนี้คล้ายคลึงกับการเขียนจากตารางเทียบแทนสัมพันธ์ แต่ยากกว่า เนื่องจากตัวเลือกที่จะเลือกเพื่อนำมาใช้เทียบแทนมีมากกว่าลักษณะที่นักเรียนจะต้อง

พิจารณาให้รอบคอบว่าคำที่เลือกมา เมื่อเขียนเป็นประโยคแล้ว จะได้ประโยคที่ถูกต้องทั้งโครงสร้าง และความหมาย

ตัวอย่างตารางเทียบแทนสหสัมพันธ์

โจทย์ :

The	children	stole	the	suitcase.
A	student	borrow	a	cake.
	woman	chose	an	book.
	porter	lift		apron.
	baby	grabbed		apples.

โจทย์ : → Mary was a foolish girl who thought only about
 John was a young man who cared mainly about
→ beautiful clothes. One morning, she was walking along a
 lively parties. One night, he was drinking at a
→ road, carrying a basket full of eggs. She was going
 party, enjoying an evening full of fun. He was singing
→ to the city to sell them and to buy clothes
 to the guests to amuse them and to impress Joan
→ with the money. She was walking in the middle
 with his cleverness. He was standing on the chair
→ of the road, thinking of the clothes she was
 in the corner, singing of the girl he was
→ going to buy. Suddenly a big car came around
 going to marry. Suddenly the host came into
→ the corner. Mary jumped out of the way, dropped
 the room. John jumped off the chair, sprained

→ the basket, and all the eggs were broken.

his ankle, and all the fun was spoiled.

1.2 การเขียนแปลงแบบ (Conversion Exercise) คือการให้นักเรียนเขียนเปลี่ยนแปลงบางส่วนของประโยค หรือข้อความแม่แบบที่ครูจัดเตรียมให้ การเขียนแปลงแบบแบ่งออกเป็น 3 ชนิดคือ การเขียนแปลงแบบเทียบแทน (substitution) การเขียนแปลงแบบเปลี่ยนรูป (transformation) และการเขียนแปลงแบบทำให้สมบูรณ์ (modification)

ก. การเขียนแปลงแบบเทียบแทน (substitution conversions) คือการเขียนเปลี่ยนแปลงแม่แบบโดยหาคำมาแทน คำที่นำมาใช้แทนนั้นจะต้องมีความหมายและเป็นส่วนของประโยคที่ใช้แทนที่กันได้ อาจเป็นการเขียนแปลงแบบโดยใช้คำเทียบแทนเพียงคำเดียวหรือมากกว่าก็ได้ กิจกรรมการเขียนชนิดนี้เหมาะที่จะใช้กับการเขียนเพื่อเสริมแรงความเข้าใจในเรื่องของคำนาม เพศ, จำนวน, และ กาล เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 1 การเขียนแปลงแบบเทียบแทนเรื่องเพศของคำนาม

คำสั่ง : Rewrite the following passage, changing the word Tom to Jane each time it appears. Remember to change the pronoun and others wherever it becomes necessary.

โจทย์ : Tom was a nice boy. Everyone in his class liked him. He was always generous to all his friends. He let them borrow his books and helped them with their homework. He rarely thought of himself.

นักเรียนเขียน : Jane was a nice girl. Everyone.....

จากโจทย์ข้างบน เราสามารถนำไปใช้เป็นแบบฝึกหัดการเขียนแปลงแบบเทียบแทนในเรื่องกาลได้ โดยให้นักเรียนแปลงแบบจากอดีตกาลเป็นปัจจุบันกาล นอกจากนี้ จากข้อความเดียวกันนี้ เราอาจใช้เป็นแบบฝึกหัดเพื่อเขียนแปลงแบบทั้งเรื่องเพศ และเรื่องกาล ในคราวเดียวกันได้

ด้วย ข้อความที่เปลี่ยนแปลงจะเป็นดังนี้

Jane is a nice girl. Everyone.....

ข. การเขียนแปลงแบบเปลี่ยนรูป (Transformation conversions) คือ การเขียนแปลงแบบโดยเปลี่ยนรูปของประโยคหรือข้อความไปโดยสิ้นเชิง เช่น การเปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถาม การเปลี่ยนประโยคปฏิเสธให้เป็นบอกเล่า การเปลี่ยนคำคุณศัพท์, คำกริยาวิเศษณ์ให้เป็นประโยคย่อย การเปลี่ยนประโยคย่อยให้เป็นวลี การเปลี่ยนคำพหูพจน์ให้เป็นบอกเล่า การเปลี่ยนประโยคคำสั่งเป็นประโยคบอกเล่า การเขียนประโยคบอกเล่าจากบทสนทนา การเปลี่ยนประโยคผู้กระทำ ให้เป็น ผู้ถูกกระทำ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 1 บอกเล่า ↔ คำถาม

ประโยคเดี่ยว : He is a student. Is he a student?

She always works hard. Does she always work hard?

They can win the competition. Can they win the competition?

ตัวอย่างที่ 2 บอกเล่า ↔ ปฏิเสธ

ข้อความ I went to the amusement park. I enjoyed it very much. I'd love to go there again.

เปลี่ยนเป็น I went to the amusement park. I did not enjoy it at all. I'd hate to go there again.

ตัวอย่างที่ 3 ให้นักเรียนตอบชุดคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของนักเรียนหรือเกี่ยวกับข้อความที่ให้นักเรียนอ่าน การตั้งคำถามควรเป็นไปตามลำดับก่อนหลังของเหตุการณ์ . เพื่อว่าเมื่อนักเรียนตอบคำถามแล้วคำตอบนั้นจะเป็นข้อความที่มีใจความต่อเนื่องกัน การตั้งคำถามสำหรับนักเรียนระดับต้น ควรเป็นคำถามง่าย ๆ

ที่ใช้เพียงการสลับตำแหน่งระหว่างประธานกับกริยา (inverted question) อย่างไรก็ตาม การตั้งคำถามควรให้เป็นไปในลักษณะที่บังคับให้นักเรียนต้องใช้ความคิดด้วย มิใช่ตอบเพียง ใช่ หรือ ไม่ใช่ เท่านั้น

Is Malee happy or is she not? (isn't she)

Is she sick or isn't she?

Does she go to see the doctor?

Does she take any medicine?

Does she feel any better?

ค. การเขียนแปลงแบบทำให้สมบูรณ์ (Modification Conversions) คือ กิจกรรมการเขียนที่ให้นักเรียนเขียนเพิ่ม หรือเติมข้อความในโจทย์ให้สมบูรณ์ กิจกรรมนี้เหมาะสมที่จะเป็นกิจกรรมเขียนเพื่อเสริมแรงในเรื่องต่อไปนี้

1. การเชื่อมประโยคหรือข้อความเป็นย่อหน้าเข้าด้วยกัน ด้วยคำเชื่อมต่าง ๆ เช่น and, but, although, unless, on the other hand, nevertheless, however, furthermore, similarly เป็นต้น

2. การทำประโยคที่มีใจความต่อเนื่องกันให้สมบูรณ์ เมื่อเติมให้สมบูรณ์แล้วข้อความที่ได้อาจรวมกันเป็นข้อความหนึ่งย่อหน้าสั้น ๆ เช่น

I went (.....) the other evening.

(.....) went with me.

The music was (.....).

We listened to (.....)

After the concert we went to a (.....)I.

We each had (.....) and (.....).

เมื่อเติมคำในช่องว่างแล้ว อาจได้ข้อความหนึ่งย่อหน้าดังนี้

I went to the concert the other evening. My **brother** went with me. The music was **excellent**. We listened to **several hit songs**.

After the concert we went to a **snack shop**. We each had a **doughnut** and a **glass of soft drink**.

3. ให้นักเรียนเขียนเพิ่มเติมจากประโยคแกน (kernel sentence) โดยการเพิ่มเติมคำคุณศัพท์, คำกริยาวิเศษณ์, คำนำหน้านาม, วลี หรือประโยคย่อย เช่น

ประโยคแกน : The girl buys a dress.

นักเรียนเขียน : The tall girl buys a new dress.

The tall girl buys a pretty new dress.

Does the girl buy a new dress?

What does the tall girl buy?

Which girl buys a pretty new dress?

The tall girl with red ribbon on her hair buys a new dress.

The tall girl buys a dress made from cotton.

The girl buys a dress which has been designed by Kai Boutique.

Having bought the dress, the girl happily returns home.

My sister told me that the tall girl bought a pretty new dress.

She said, "I see her buys a pretty new dress this morning."

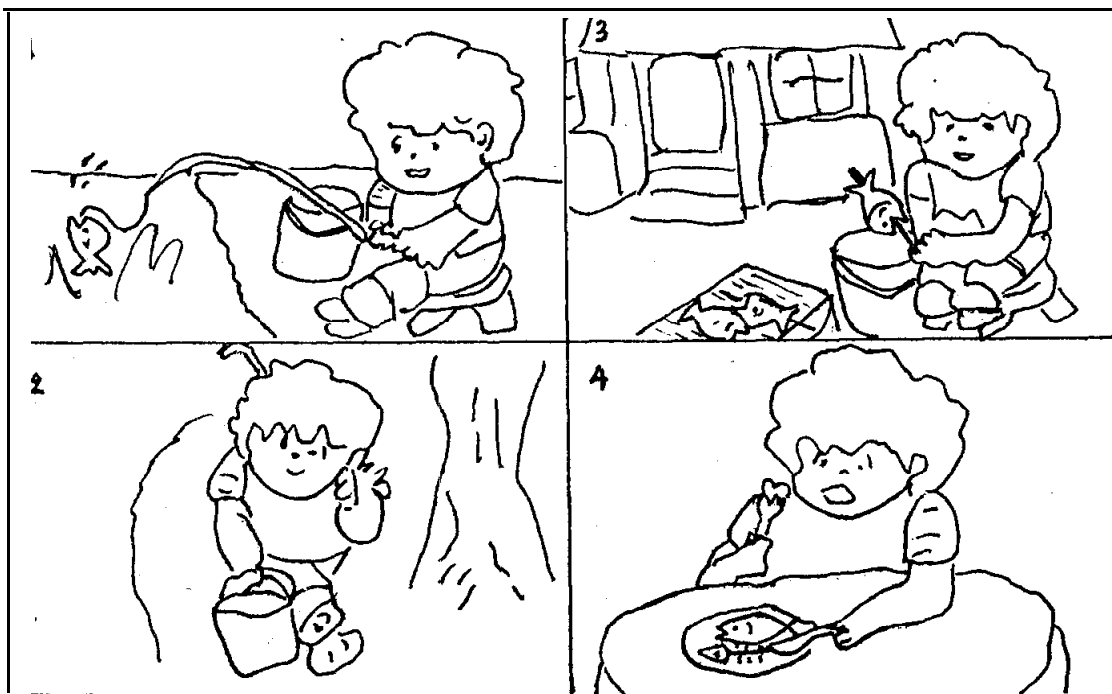
The girl insists that she buy a new dress.

จะเห็นได้ว่าจากประโยคแกนเพียงหนึ่งประโยค เราสามารถให้นักเรียนใช้ฝึกเขียนโครงสร้างไวยากรณ์ได้มากมาย ตัวอย่างประโยคที่เขียนขึ้นใหม่ที่ยกมาให้ดูเบื้องต้น ยังไม่ครอบคลุมทุกส่วนของโครงสร้างไวยากรณ์ เราสามารถเขียนประโยคใหม่ๆ ได้มากกว่านี้อีก

1.3 การเขียนจากภาพ (Pictorial Control) คือการให้นักเรียนเขียนข้อ

ความ บรรยายภาพ การเขียนจากภาพยังแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

ก. การเขียนบรรยายจากภาพโดยตรง ครูจะจัดภาพเดี่ยวหรือภาพชุด ถ้าเป็นภาพชุดควรประกอบด้วยภาพ 3-4 ภาพ เป็นอย่างมากมาให้นักเรียนดู จากนั้นให้นักเรียนเขียนข้อความในลักษณะย่อหน้าสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาของภาพ ตัวอย่างเช่น

ข. การเขียนบรรยายจากภาพโดยการตอบคำถาม ครูจะจัดภาพชุดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งตั้งคำถามมาให้แก่นักเรียน คำถามนี้อาจเป็นคำถามที่ครูถามปากเปล่า หรือเป็นคำถามที่ครูเขียนให้นักเรียนดูก็ได้ เมื่อนักเรียนตอบคำถามคำตอบที่ได้จะเป็นคำบรรยายภาพนั่นเอง เช่น จากภาพชุดในข้อ ก. ครูอาจตั้งคำถาม ดังนี้

ภาพ 1 Is he watching the water or is he fishing? .

ภาพ 2 What is he carrying back to his cottage?

ภาพ 3 What is he doing with the fishes he's caught?

ภาพ 4 What is he doing now?

1.4 การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือการที่ครูอ่านออกเสียงประโยคหรือข้อความที่ต้องการจะให้นักเรียนเขียน แล้วให้นักเรียนเขียนตาม การให้นักเรียนในระดับต้นเขียนตามคำบอก ครูควรเลือกใช้เนื้อหาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วหรือเป็นเนื้อหาที่ประกอบไปด้วยคำศัพท์ และโครงสร้างของประโยคที่นักเรียนมีความคุ้นเคย เช่น เป็นเรื่องอ่านสั้น ๆ บทกลอน บทสนทนา เป็นต้น ส่วนเนื้อหาที่จะใช้กับนักเรียนในระดับกลางและระดับสูงอาจเป็นเนื้อหาที่นักเรียนไม่เคยพบเห็นมาก่อน ที่มีความยาวประมาณ 10-20 บรรทัด เช่น เป็นข้อความที่ตัดตอนมาจากเรื่องยาวหรือเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรม เป็นต้น การเขียนตามคำบอก แบ่งออกเป็น 2 แบบด้วยกัน คือ การเขียนตามคำบอก (Dictation Exercise) และการเขียนตามคำบอกเฉพาะคำ (Spot Dictation Exercise)

ก. การเขียนตามคำบอก (Dictation Exercise) คือการที่นักเรียนเขียนตามทุกข้อความที่ครูอ่านให้ฟังโดยตลอด ตั้งแต่ต้นจนจบ ขั้นตอนในการให้นักเรียนเขียนตามคำบอกมีดังนี้

1. สร้างสิ่งจูงใจให้นักเรียนสนใจเนื้อหาของคำบอก โดยเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ของนักเรียน หรือเรื่องราวที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว
2. สรุปลักษณะของคำบอก
3. อธิบายคำศัพท์, เสียง หรือโครงสร้างประโยคที่ยากกว่าปกติ
4. อธิบายการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ถ้าเป็นการเขียนตามคำบอกของนักเรียนในระดับกลางและระดับสูง ขั้นตอนนี้ก็ไม่จำเป็น ให้นักเรียนพิจารณาเอาเองจากระดับเสียง และวรรคตอนของประโยคว่าควรจะใช้เครื่องหมายใดจึงจะเหมาะสม
5. อ่านคำบอกทั้งหมด 3 ครั้ง ครั้งแรกอ่านให้นักเรียนฟังด้วยความเร็วปกติ นักเรียนเพียงแต่ฟัง ยังไม่ต้องเขียนตาม
6. อ่านที่เร็วที่สอง โดยอ่านเป็นจังหวะตามใจความของประโยค ไม่ใช่ใช้อ่านตามความยาวของประโยค หากครูจะตรวจงานนี้ในชั้นหลังจากอ่านจบ ควรให้นักเรียนหนึ่งคนเขียนบนกระดานคำไปพร้อม ๆ กัน

7. อ่านเพื่อที่สามด้วยความเร็วปกติ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสตรวจสอบความถูกต้องของคำ ความสมบูรณ์ของข้อความ และเครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ก่อนลงมือเขียน ครูควรแนะนำให้นักเรียนรู้จักเว้นช่องว่างไว้สำหรับคำซึ่งฟังไม่ถนัด หรือเขียนไม่ทัน เมื่อครูอ่านครั้งที่สาม นักเรียนจะได้ทราบว่าครูอ่านถึงตอนที่ตนเว้นช่องว่างไว้ และจะได้พยายามฟังให้ชัดเจนอีกครั้ง แต่ครูไม่ควรอ่านคำใดซ้ำ สำหรับนักเรียนคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะ

8. ถ้าเป็นการประเมินผลโดยการให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จะอ่านเพียงครั้งเดียว แล้วให้นักเรียนเขียนตามทันที ไม่มีการอ่านให้นักเรียนฟังก่อน (ขั้นตอนที่ 5) และไม่มีการอ่านทวน (ขั้นตอนที่ 7)

ข. การเขียนตามคำบอกเฉพาะคำ (Spot Dictation Exercise) คือการให้นักเรียนเขียนตามคำบอก เฉพาะคำที่ขาดหายไปจากเนื้อความที่ครูจัดเตรียมไว้ให้นักเรียนดู นักเรียนจะต้องฟังจากที่ครูอ่านว่าคำที่ขาดไปหาคือคำอะไร แล้วจึงเติมคำนั้นลงไป ในที่ว่างซึ่งครูเว้นไว้ให้ ขั้นตอนในการเขียนตามคำบอกเฉพาะคำมีดังนี้ คือ

1. ครูจัดเตรียมข้อความที่จะให้นักเรียนเขียนตามคำบอก โดยเว้นช่องว่างของคำที่ต้องการจะให้นักเรียนเขียนเอาไว้ จากนั้น โรเนียวข้อความนี้แจกให้นักเรียนคนละแผ่น

2. ครูอ่านข้อความทั้งหมดให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง ในขณะที่ครูอ่าน นักเรียนควรจะอ่านในใจตามไปด้วย

3. ครูอ่านครั้งที่สอง นักเรียนเขียนคำที่ขาดหายไปลงในกระดาษอีกแผ่นหนึ่งต่างหาก (เพื่อให้สะดวกแก่ครูในการตรวจงาน)

4. ครูเฉลยในชั้น หรือตรวจงานของนักเรียนแต่ละคนด้วยตนเอง จากนั้นให้นักเรียนลอกคำตอบที่ถูกต้องลงในช่องว่างของกระดาษที่ครูโรเนียวแจกเพื่อให้นักเรียนเก็บไว้ศึกษาต่อไป

5. คำที่ครูเว้นไว้เพื่อให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ควรเป็นคำที่มีความสำคัญต่อความหมายของประโยค อาจเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนเพิ่งเขียนผ่านมาก็ได้

2. การเขียนกึ่งควบคุม (Semi-Controlled Writing) คือกิจกรรมการเขียนที่ถูกควบคุมไว้เพียงบางส่วน ส่วนใหญ่แล้ว สิ่งที่ถูกควบคุมจะเป็นแนวความคิดหรือเนื้อหาที่จะเขียน นักเรียนมีอิสระที่จะใช้โครงสร้างประโยคลักษณะใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร เพื่อบรรยายความคิดของตน กิจกรรมการเขียนกึ่งควบคุม มีดังนี้

2.1 ให้นักเรียนเขียนโครงร่างของเรื่องราวหรือข้อความที่ครูให้อ่าน

2.2 ให้นักเรียนถอดความ หรือสรุปความจากเรื่อง

2.3 ให้นักเรียนเขียนเพิ่มเติมเรื่องราวหรือข้อความ อาจเป็นการเพิ่มเติมตอนต้น, ตอนกลาง หรือตอนจบของเรื่องก็ได้

2.4 ให้นักเรียนเขียนจดหมาย โดยครูเป็นผู้ให้ความคิดริเริ่มเกี่ยวกับเนื้อหาของจดหมาย แล้วให้นักเรียนเพิ่มเติมรายละเอียด ตัวอย่างเช่น

คำสั่งครู : Write a letter to your sister. Tell her about the activities you had on Children's Day; the one you enjoyed the most.

2.5 ให้นักเรียนเขียนบทสนทนาง่าย ๆ โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียนมาแล้ว หรือเติมข้อความทำให้บทสนทนามีใจความที่สมบูรณ์

2.6 ให้นักเรียนเขียนประวัติบุคคล หรือเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์จากข้อมูลและแนวความคิดที่ครูให้ ตัวอย่างเช่น

ข้อมูลที่ครูให้ : นักเรียนคงจะได้ยินข่าวการปฏิวัติในประเทศลาวเมื่อวานนี้ ข่าวที่เราได้ฟังจากวิทยุ และโทรทัศน์ยังไม่สมบูรณ์ เรามีเพียงข้อมูลบางประการที่จะกล่าวต่อไป ให้นักเรียนพิจารณาจากข้อมูล แล้วเขียนแสดงความคิดเห็นว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้างเมื่อวานนี้

7.10 A.M. The national radio goes off the air.

What did people think had happened?

Power failure in the electrical system?

Strike by the broadcasters' union?

- 7.30 A.M. The national radio comes back on the air. The different announcer plays the national anthem. Why?
- 7.50 A.M. Numerous shots are heard in the vicinity of the Prime Minister's resident. What did people think was happening? Fireworks in celebration of the Prime Minister's wife's birthday? A fire in a nearby ammunition factory? A bank was being robbed? What do you think was happening?
- 9.50 A.M. The national radio announces that the air force has gone over to the rebels.
- 10.00 A.M. Airplanes bomb rebel positions. Who was flying the planes? Did the air force remain loyal to the Prime Minister? Did rebel air pilots mistakenly bomb their own positions?
- 11.00 A.M. The radio has gone off the air. No further word has been received. What do you think has happened? What do you think will happen?

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) คือกิจกรรมการเขียนที่นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยไม่ถูกควบคุมทั้งในด้านรายละเอียดของความคิดและด้านโครงสร้างของประโยค ครูเพียงแต่กำหนดหัวข้อเรื่องเท่านั้น การเขียนแบบอิสระเป็นกิจกรรมการเขียนสำหรับนักเรียนระดับสูง แต่นักเรียนจะต้องรู้จักใช้คำที่เชื่อมส่วนของประโยคเข้าด้วยกัน คำที่เชื่อมความคิดเข้าด้วยกัน จากการศึกษาที่กำหนดเพียงหัวข้อเรื่องเท่านั้นเอง เป็นการแสดงว่าตัวนักเรียนจะต้องมีข้อมูลในการเขียนเพียงพอ และมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการ

ใช้ภาษาที่พอที่จะเลือกสรรประโยคมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนเรียบเรียงความคิดให้เป็นไปตามหลักตรรกวิทยา

หัวข้อที่ครูจะกำหนดให้นักเรียนเขียนควรเป็นหัวข้อที่นักเรียนสนใจ และเป็นหัวข้อที่นักเรียนมีความรู้พอสมควร ในลักษณะนี้ การเขียนแบบอิสระจึงมีความสัมพันธ์กับการอ่านอย่างมาก เพราะครูอาจกำหนดหัวข้อที่นักเรียนสามารถใช้ข้อมูลจากเรื่องที่เคยอ่านเคยเรียนมาแล้วมาเป็นแนวความคิดในการเขียนได้

ในที่นี้จะขอแนะนำกิจกรรมเบื้องต้นในการสอนเขียนแบบอิสระ 2-3 กิจกรรม

ก. ให้นักเรียนเรียบเรียงประโยคเพื่อให้ได้ข้อความที่มีใจความต่อเนื่องและเป็นไปตามลำดับ ตัวอย่างเช่น

โจทย์ : - The white House is a very large building.
- His official home is called a white house
- Some of the rooms are open to the public.
- The President of the United States lives and works in a special residence.
- It contains reception rooms, offices, and rooms in which the President's family lives. (Robinett, 1978, หน้า 240)

นักเรียนจะต้องพิจารณาหาประโยคซึ่งจะใช้เป็นประโยคนำ (topic sentence) เสียก่อน จากนั้นจึงนำประโยคอื่น ๆ มาเรียบเรียงเข้าด้วยกันให้ได้ใจความที่สละสลวย

ข. ให้นักเรียนอ่านหนังสือที่กำหนด หรือชมภาพยนตร์ จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงเนื้อหาของหนังสือ หรือภาพยนตร์ แล้วนักเรียนจึงเขียนเกี่ยวกับเนื้อหาเหล่านั้น

ค. ครูอ่านข้อความหนึ่งย่อหน้า หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนฟัง จากนั้นให้นักเรียนเขียนเรื่องจากความทรงจำ

ง. ครูสอนการเขียนข้อความย่อหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การยกตัวอย่าง, การเปรียบเทียบ, การบรรยาย, การให้คำจำกัดความ เป็นต้น ตัวอย่างที่จะยกให้ดูต่อไปนี้เป็นการสอนเขียนโดยการเปรียบเทียบ

โจทย์ : Examine the following data. (Robinett, 1978, หน้า 242)

1. In 1969 there were approximately 1,750 newspapers (written in English) in the United States.
2. There were 328 morning papers and 1,443 evening papers.
3. There were 578 Sunday papers.
4. The daily papers had a circulation of around 62,500,000.
5. The Sunday paper had a circulation of around 49,500,000.
6. In 1960 there were 114 million home radios in the United States.
7. In **1960** there were about two million TV sets in the United States.
8. In 1968 there were 214 million home radios in the United States.
9. In **1968** there were 64½ million black and white TV sets and 20 million color TV sets.
10. The population of the United States in **1960** was **179** million; in **1969** it was 202, 7,000,000.

1. On the basis of these data, write THREE statements of CONTRAST.
2. On the basis of these data, write THREE statements of COMPARISON.
3. Write a paragraph of COMPARISON and CONTRAST about the availability of news media to the U.S. population.

2. การใช้เครื่องหมายในการเขียน (Mechanics of Writing) หมายถึงการเขียนภาษาด้วยลายมือที่สวยงาม มีขนาดพอเหมาะ สะอาด อ่านง่าย การวางตำแหน่งของข้อความบนหน้ากระดาษพอเหมาะ การสะกดคำ การแบ่งคำ การย่อหน้า การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ถูกต้อง การสอนสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้แก่นักเรียนมีความสำคัญไม่แพ้การสอนเนื้อหา

ทางโครงสร้างประโยค เพราะการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านทราบได้ว่า ใจความของแต่ละประโยค, วลี จะจบลงที่ใด การขึ้นต้น ตัวสะกดด้วยอักษรตัวใหญ่ เป็นการ สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจว่าคำใดเป็นคำที่มีความหมายเฉพาะคำใดเป็นคำที่มีความหมายทั่วไป ทั้งหมดนี้จะช่วยให้อ่านเข้าใจความหมายของเนื้อความได้ถูกต้องและสมบูรณ์

ครูควรสอนการใช้เครื่องหมายในการเขียนอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกับการสอนเรื่อง อื่น ๆ ครูจะเข้าใจเอาเองว่าเมื่อนักเรียนเขียนเป็น นักเรียนจะรู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอน และสัญลักษณ์ต่าง ๆ เป็นโดยอัตโนมัติไม่ได้ โดยปกติแล้วเรามักจะสอนสิ่งเหล่านี้ควบคู่ไปกับการ สอนส่วนอื่น ๆ ของภาษาอยู่แล้ว เช่น สอนสะกดคำ ควบคู่ไปกับการสอนคำศัพท์ และสอนการใช้ เครื่องหมายวรรคตอนควบคู่ไปกับการสอนโครงสร้างของประโยค (เช่น การใช้เครื่องหมาย จุลภาค (,) ในการเขียนประโยค complex sentence การใช้ appositive การใช้ เครื่องหมายคำพูดในประโยค direct speech และในประโยคอ้างอิง เป็นต้น) อย่างไรก็ตาม เราควรมีกิจกรรมเพื่อเสริมความเข้าใจเรื่องการใช้เครื่องหมายในการเขียนด้วย ตัวอย่าง ของกิจกรรม เช่น

- 2.1 ให้นักเรียนแก้ไขคำที่สะกดผิด หรือคำที่ขึ้นต้นด้วยอักษรตัวใหญ่ไม่ถูกต้อง
- 2.2 ให้นักเรียนเติมวรรคตอนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ อาจเป็นการคิดขึ้นเอง หรือ เลือกจากรายการที่ครูจัดเตรียมให้
- 2.3 ให้นักเรียนตรวจสอบข้อความเป็นย่อหน้า (copy reading) ข้อความนั้นอาจ มีคำที่สะกดผิด มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

3. การเรียบเรียงเนื้อหา (Organization of Contents) คือการเรียบเรียงประโยคให้ ได้ใจความที่เป็นไปตามลำดับความเป็นเหตุเป็นผล มีความต่อเนื่อง และถูกต้องตามหลักตรรก- วิทยา การเรียบเรียงเนื้อหานี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมการเขียนถึงควบคุม และกิจกรรม การเขียนแบบอิสระ เพราะในการเขียนทั้งสองแบบนี้ ผู้เขียนเป็นอิสระจากการถูกควบคุมทาง โครงสร้างไวยากรณ์ และสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นใด ๆ ก็ได้ ดังนั้น ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า ผู้ เขียนสามารถเรียบเรียงแสดงลำดับความคิดของตนให้ผู้อ่านเข้าใจได้หรือไม่ ครูควรจัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการเรียบเรียงเนื้อหา กิจกรรมเบื้องต้นอาจเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียน

ฝึกเรียงเรียงเนื้อหาจากข้อความย่อหน้าที่เรียงลำดับประโยคมาไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม (ดูการเขียนแบบอิสระ ข้อ 3.1) การเรียงลำดับข้อความในบทสนทนาให้เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกัน และกันจนกระทั่งถึงการฝึกเขียนข้อความย่อหน้า การเขียนข้อความหลาย ๆ ย่อหน้าเกี่ยวกับ เรื่องราวที่ต่อเนื่องกัน (series) และการเรียงเรียงข้อความย่อหน้าเหล่านี้เข้าเป็นเรื่อง ที่สมบูรณ์

เทคนิคการสอนเขียนแบบควบคุม

1. ในการสอนเขียนแบบควบคุม เมื่อครูให้นักเรียนฝึกเขียนจากประโยคแม่แบบ ต้อง ให้ความสนใจว่านักเรียนเข้าใจคำสั่ง และวิธีการฝึกฝนดี และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือ ครูต้องแน่ใจว่า นักเรียนสามารถทำกิจกรรมที่ครูสั่งได้ ดังนั้น ในการวางแผนการสอน ครูจึงควรวางแผนเพื่อ สอนลักษณะของโครงสร้างประโยคนั้น ๆ ให้แก่นักเรียนก่อนที่จะมีการฝึกหัดเขียน มิฉะนั้นแล้ว การ ฝึกเขียนจะไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ เพราะนักเรียนไม่มีความเข้าใจในสิ่งที่ตนกำลังเขียน นอกจากนี้ หากครูต้องมาอธิบายเนื้อหาใหม่ก็จะทำให้เสียเวลาและยุ่งยากโดยไม่จำเป็น

ในการฝึกเขียนของนักเรียนระดับต้น เนื้อหาที่ครูจะให้นักเรียนเขียนมักจะเป็นเนื้อ หาที่ครูได้ให้นักเรียนฝึกพูดปากเปล่ามาแล้ว หรือนักเรียนได้พบมาแล้วจากแบบฝึกหัดการอ่าน จึงไม่ค่อยมีปัญหาในการสอน แต่ในการสอนนักเรียนระดับสูงขึ้น โครงสร้างประโยคบางอันอาจ เป็นสิ่งที่ใช้เฉพาะภาษาเขียน ครูจึงควรอธิบายโดยสังเขปให้นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจเสียก่อน โดย ปกติแล้วครูมักจะให้นักเรียนฝึกเขียนเป็นการบ้าน แต่ครูควรให้นักเรียนได้เริ่มต้นเขียนในชั้น เรียนพร้อม ๆ กันเสียก่อน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง

2. ควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในกระดาษตีเส้น และเขียนบรรทัดเว้นบรรทัด เพื่อให้ มีเนื้อที่สำหรับครูในการแก้ไขข้อผิดพลาด ครูควรให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำเปลี่ยนแปลงไปจากประ โยคแม่แบบ เพื่อให้นักเรียนเห็นข้อเปรียบเทียบชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ครูควรตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนทันทีหรือให้เร็วที่สุด และคืนแบบฝึกหัดที่ตรวจ แล้วให้นักเรียนศึกษาข้อบกพร่องของตน ถ้าเป็นการตรวจงานในชั้นโดยอาจเป็นนักเรียนแต่ละ คนตรวจของตนเอง หรือแลกเปลี่ยนตรวจ ครูควรรวบรวมและตรวจผ่านอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้แน่ใจว่า

นักเรียนตรวจได้ถูกต้อง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ผิด แล้วแก้ไขให้ถูกต้อง โดยครูอาจชี้แนวทางแก้ไขข้อผิด หรือแนะให้นักเรียนศึกษาบททวนจากบทเรียนที่เรียนผ่านมาแล้ว หากนักเรียนทำผิด โดยการใส่กระสวนประโยคที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ แล้วเขียนประโยคใหม่ที่ถูกต้องให้นักเรียนแก้ไขตาม

4. เมื่อครูแก้ไขคำผิดให้แก่ นักเรียนแล้ว ครูต้องติดตามดูว่านักเรียนแก้ไขโดยลอกประโยคที่ถูกต้องหรือ มิฉะนั้นแล้วการแก้ไขของครูจะไม่มีประโยชน์ใด นอกจากให้นักเรียนลอกประโยคที่ถูกต้องแล้ว หากเห็นว่าจำเป็น ครูอาจให้นักเรียนฝึกเขียนกระสวนประโยค (pattern practice) ในเรื่องเดียวกันอีกด้วย เพื่อเสริมแรงความเข้าใจในสิ่งที่ครูแก้ไขให้

5. ถ้านักเรียนส่วนใหญ่ทำผิดในสิ่งเดียวกัน เป็นไปได้ว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องนั้นเพียงพอ ครูควรทบทวนให้นักเรียนอีกครั้งหนึ่ง